

NED - 23.4. 3. velikonočna ned. Jurij, mučenec <i>Teden molitve za duhovne poklice</i>	7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Pri Juriju praznovanje sv. Jurija in blagoslov obnove cerkve /šk. Stanislav/, vabljeni! 10.00 Tukaj ne bo sv. maše
PON – 24.4. Fidelis, duhovnik	19.00 Za +Jureta Bogataja—oblet., god
TOR - 25.4. Marko , evangelist	19.00 Za +Tejo Basle –oblet., Petrovčeve <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE –26.4. Marija Mati dobrega sveta	19.00 Za +za +Riharda Posedela
ČET - 27.4. Hozana, devica	19.00 Za zdravje in varno vožnjo
PET - 28.4. Peter Chanel, duhovn.	7.30 Za +iz družine Javoršek
SOB - 29.4. Katarina Sienska, dev., cerkvena učiteljica	19.00 Za +Jernejčeve
NED - 30.4. 4. velikonočna ned. Ned. duhovnih poklicev Pij V., papež	7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Janeza Jelena S posebnim sodelovanjem petošolcev

V tem tednu:

Sestanek za starše veroučencev 8 r (birmancev 2024) bo v četrtek ob 17.30 uri v Domu srečanj. Lepo vabljeni, da se sestanka zagotovo udeležite.

Dežurni ministranti: Matevž Glušič, Matevž Lapuh

Bralci v nedeljo: I. Sonja Mandelc, Matjaž Rožič

II. Marija Rančigaj, Anže Rožič

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Grajska vas

Izdaja: Župnija Gomilsko T: 03/572-61 98, M : 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Zupnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

23.4.2023 3. velikonočna ned. Štev. 17 leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, ga blagoslôvil, razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govóril in razlagal Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so: »Gospod je res vstal in se prikazal Simonu.« Tudi onadva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

(Lk 24,30–35)

B E S E D A O B E S E D I

SPOZNATI GOSPODA Lk 24,13–35

Evangelist nam danes poroča o dveh učencih, ki gresta v Emavs. Razpravljata, a se ne moreta umiriti. Ne zadoščajo niti razprave, niti pot, ki jo prehodi Jezus z njima. Njuna želja, da bi ga srečala Vstalega, je tako goreča, da tujca, ki očitno nekaj ve, povabi-ta k mizi. In šele potem pride tisti slovesni trenutek spoznanja: »Ko je Jezus sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala.« - Učenca iz Emavs sta na poti tja blodila, nista vedela, kam bosta prispela. Na povratku sta bila priči upanja, ki je Kristus! Srečala sta namreč Njega, Vstalega Popotnika. Jezus je namreč Popotnik, ki hodi z nami. Tudi danes! Tekanje gor in dol, pa čeprav od 'Božjega groba' do 'Božjega groba', ne zadošča, da bi spoznali Gospoda. Tudi razpravljanje o njem nas pušča prazne. Šele ko utrujeni sedemo k Gospodu, ko ga prosimo, da deli z nami kruh, ko nam ta da svoj blagoslov, je prostor za spoznanje. Poglejmo postopoma. - Dokler so naše moči zadostne, ne potrebujemo Boga. Ko bomo v naporih prešibkih, da bi sami vse storili, je mogoče, da bomo Gospoda iskreno povabili k sebi in ga čisto zares srečali in spoznali. Kruh je več kot to, kar s to besedo pojmuje danes. Kruh pomeni življenje. Ko ne bomo le sedali za mizo, da poklepetamo, pa čeprav o tako pomembnih stvareh, ko bomo resnično delili življenje z drugimi, šele takrat bo med nas sedel Gospod sam in se nam razodel.

Zanimivo je, da sta učenca dovolila tujcu, da deli oz. lomi kruh! Gospod za nas ni več tujec, vendar – ali dovolimo, da deli kruh našega življenja, ali dopustimo, da Gospod upravlja z našim življenjem, kot on hoče? - Pri vsem tem je še blagoslov, milost, ki je vedno od zgoraj. Resnično spoznanje Gospoda je vedno dar, je sad Božjega blagoslova. Lahko se naprezamo, da bi spoznali živega Boga, a sad, tj. spoznanje, je v celoti odvisen od Božje milosti.

Po: E. Mozetič

3. velikonočna nedelja

Kakor se je Jezus približal dvojici iz Emavs, tako se približa vsakemu izmed nas. Z nami hodi po isti poti, ne glede na to, ali so naši koraki prežeti z razočaranjem ali z upanjem, ali s smrtjo ali iz življenjem. Sreča nas v našem vsakdanjem življenju popotnikov in se nam pridruži na naši poti, kamorkoli že gremo. NE oddalji se od nas, četudi se mi oddaljujemo od njega. Bog je Emanuel. Ni le »tisti, ki je«, temveč »tisti, ki je z« nami. Je namreč ljubezen, zmaga nad samoto in nad smrtjo. Zato ostane vedno z nami, pravzaprav »v nas«. Človek postane beseda, ki jo poslušša, in živi od kruha, ki ga je. Sinova beseda in Sinovo telo nas združita z njim, nam darujeta njegovega Duha, ki je moč za to, da živimo kot Očetovi sinovi in kot bratje med seboj.

Po: Na poti k Izviru, Priročnik za ŽPS 2013

NA POTI V EMAVS

Jezus, sopotnik svojih učencev, hodi z nami!

Ti skrivnostni sopotnik, hodi z nami!

Ti razumevajoči sopotnik, hodi z nami!

Ti potrpežljivi sopotnik, hodi z nami!

Ti božanski sopotnik, hodi z nami!

Hodi z nami,

ko Boga več ne razumemo,

ko naša vera umira in naše upanje ugaša,

ko naša ljubezen otopi in nas razjedajo dvomi,

ko ne vemo, ne kod ne kam, in naše oči ne vidijo cilja,

ko naše noge postanejo trudne in so naša srca izgorela,

ko smo čisto na tleh in mislimo, da je vsega konec.

Ti imaš čas in uho za naše stiske.

Vprašaš nas, kaj se je zgodilo in kaj nas tako žalosti.

Vprašaš nas, zakaj smo tako zmeden in negotovi.

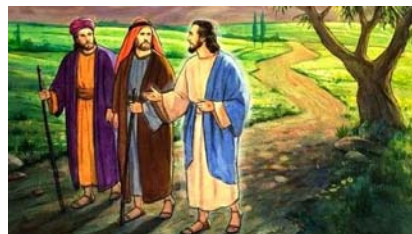
Tvoja beseda nas dvigne v naši stiski in je kot luč na poti,

tvoja beseda nam odpre oči, da vidimo pot, ki je pred nami,

tvoja beseda nas vodi do cilja in nam odkrije prihodnost.

Po: Paul Ringseisen (Ognjšče)

Jezus nam zagotavlja: »Ostanem z vami do konca sveta.«

Naslovljeno na vas

Krščena je bila

Pretekli teden, 22. aprila je prejela zakrament sv. krsta **Lina Kohne** iz Trnave 13. S tem je bila v polnosti vključena v naše župnijsko občestvo. Župljani se je veselimo in ji voščimo uspešno rast v vsem dobrem. Staršem, botri in sorodnikom čestitamo z željo, da bi bili otroku dobri kašipot v polno krščansko življenje.

VSI (MI) SMO CERKEV

Ko so v prvih časih ljudje postajali kristjani, so doživeli čudovito odkritje, ki je tudi danes mogoče. Vse vernike je med seboj povezovalo nekaj nadvse temeljnega in globokega. V vsakem je prebival isti Sveti Duh. Ker ga je bil deležen vsak od njih, so imeli marsikaj skupnega. Ta skupnost, (ki jo označujemo s posebno besedo »občestvo«) je bila torej nekaj, kar ustvarja Bog. Čeprav je bilo treba vernike včasih spomniti na njen praktični izraz, jih tega ni bilo potrebno učiti. Kristjan, ki resnično pripada Jezusu, se bo čutil eno z vsakim kristjanom, kjerkoli na svetu in v kakšnem koli okolju. O tem se lahko prepričamo že na samem začetku krščanstva. Prvi kristjani so svojo edinost izražali s tem, da so imeli skupno imetje in živeli iz skupnih virov. Iz novozaveznih pisem lahko razberemo, da je bila njihova skupnost nekaj zelo praktičnega. Skupno so molili, imeli so skupno imetje, imeli so skupne voditelje, skupne domove, iste potrebe in nalogo oznanjati blagovest o Jezusu. Njihova skupnost na zemlji je bila predokus tistega, kar jim je Bog za vedno pripravil v nebesih.

Cerkev je tako družina in vsi, ki smo bili v njej rojeni, spadamo skupaj. Zato je nova zaveza govorila prvim kristjanom – in govori tudi nam, naj pozdravljamo, sprejemamo, prenašamo drug drugega. Ljubiti se moramo med seboj, odpustiti tistim, ki nas žalijo, nositi bremena drug drugega, se med seboj opogumljati in podpirati. Vse to zaradi Boga Očeta, ki enako ravna z nami. Ljubezen je tista družinska podobnost, ki bi jo morali videti ljudje na Božjih otrocih.

Potrudi se po svojih najboljših močeh in bodi del žive Cerkve, občestva, ki oznanja veselje in ljubezen Vstalega. Začni doma, nadaljuj med sošolci in prijatelji ... ter se nikoli ne ustavi.

Po: J. Balchin, Kaj kristjani verujemo